

Izhaja vsak petek opoldne.

Naslov: Trst-Trieste
Casella Centro 37

ali pa: via Geppa 17/III.

Izdaja: konsorcij Malega lista

MALI LIST

TEDNIK ZA NOVICE IN POUK

Stane: ena številka 20 stotink.

«Mali List» — C. C. Post.

Licejska knjiznica (Dr. Puntar)
LJUBLJANA (JUGOSLAVIJA)

Male novice

Mali koledar.

Petek, 22. avgusta: Timotej. — Sobota, Jernej. — Ponedeljek, 25.: Ludvik. — Torek, 26.: Zefirin. — Sreda, 27.: Jožef Kalasans. — Četrtek, 28.: Augustin. — Petek 29.: obglavljenje Janeza Krstnika.

Točno poročanje.

Minuli teden je «Edinost» v uvodniku poročala, da se je bivši poslanec Virgilij Šček izrazil, da se bomo Slovenci v dogledni dobi potopili v laškem morju in da je zato nesmiselno, da bi se borili za obstanek. Par dni kasneje pa je «Piccolo» poročal, da je «onorevole» Šček, znani slovenski propagandist in Antifitaljan, sklical nevarni sestanek na Pecinah. Oba lista si lahko roko podata, zakaj oba sta priobčila debelo laž.

Čudovit slučaj.

Nedavno se je zgodil v Srbiji nenavaden slučaj takozvane «telepatije» ali skrivnostnega zrenja oddaljenih dogodkov. Bogat kragujevski trgovec Ljuba Marinkovič je šel s celo rodbino v topli Arangelovac. V Kragujevcu je ostala samo tašča, že priletna ženska in bolna na srcu, ki se pa ravno ob istem času ni počutila slabo. Mladi so odpotovali v toplice brez vseh skrbi.

Dan po prihodu v Arangelovac se je podal g. Marinkovič popoldne v hotelski park. Čutil se je zelo trudnega in zaspal. Čutil se vsedel na klopec in si prizgala cigaro. Pa koj je zadremal in cigara mu je padla iz rok. V tej dremavici je slišal večkrat zaporedoma, da njegova tašča kliče na pomoč. Zdramil se je in uprl oči v votlo hrastovo deblo, ki je stalo tam blizu v parku. Opazil je koj, da se je iz votline prikadilo kakor megla in objelo hrast. Gledal je pozornije in tedaj se je megla razlezla, on je pa naenkrat videl pred sabo čisto razločno sobo svoje tašče v Kragujevcu. Tašča je ležala na postelji, poleg nje pa je stala služkinja, vila roke in gibala ustnice, kakor da kliče na pomagaj, glasu pa on ni slišal. Videl je potem, kako se je tašča dvignila z zgornjim žičkom, se grabila za prsi, kakor da jo duši, in zopet padla vznak. Vsa prikazen je bila hipna; Marinkovič je planil s klopi proti hrastu, da bi se bolje pričal o stvari, in že je vse izginilo. Ura je bila tričetrt na pet.

Marinkovič je hitel v hotel in povedal ženi, kaj se mu je prigodilo v parku. V velikih skrbeh sta nemudoma odpotovala v Kragujevac na svoj dom. Služkinja jima je povedala, da je starica izdihnila točno ob istem času in v enakih okoliščinah, kakor jih je videl zet v topliskem parku.

Slava Primorcev.

V Ljubljani se je vršil občni zbor Ceciljanskega pevskega društva. Dr. Fr. Kimovec se je v poročilu spominjal 1923. umrlega župnika in zaslužnega slovenskega skladatelja Ivana Kokošarja z Goriškega, ki je veliko storil za napredek naše pesmi. Zborovalci so za znamenje sožalja in počestčenja vstali in zaklicali: slava! Istotako se je občni zbor spomnil pokojnega skladatelja Petra Šorlija v Grahovem ob Bači na Goriškem.

Nov slovar.

V par tednih se bodo Goričani zopet postavili. Pod njihovim vodstvom izide toliko časa pričakovani slovensko-italijanski besednjak, ki ga je z izredno pridnostjo sestavil dr. Valjavec.

Nova vlada v Jugoslaviji.

Ljubomir Davidović,
predsednik ministrskega sveta,
načelnik Jugoslov. Demokratske Stranke.

Anton Korosec,
podpredsednik ministrskega sveta,
načelnik Slovenske Ljudske Stranke.

Rodbinska žaloigra v Končanih

V vasi Končane, ki leži jedva par kilometrov od Kopra, je stanoval z ženo Antonijo in hčerko Karolino, staro 25 let, premožen kmet, po imenu Ivan Kozlovič.

Družina je živela v slogi in miru; v zadnjem času se je ta družinska sreča nenadoma zrušila. Hčerka Karolina se je bila namreč zagledala v domačina Ivana Maršiča, starega 26 let. Vaščani so ji sicer svetovali, naj se ne peča s tem fantom, češ, da ne more imeti prav čiste vesti. Sploh pa se je govorilo po vasi kar javno, da je fant pred nedolгим časom ubil in oropal neko staro ženico v Truškah.

Dekle pa ni verovalo govoricam. Nasprotno: zamerila je vaščanom, da govorijo tako, ker ji zavidajo, da bi žnjim stopila v nameravani zakon. Tudi njeni stariši so imeli marsikaterikrat priliko slišati, kako se slabo govori o Maršiču, a so ostali kljub temu vedno nepristranski. Pač pa so pogostoma pravili hčerki: «Kakor si boš postlala, tako boš ležala». Dekle je pa ostalo pri svojem; izbralo si je Maršiča za ženina in pri tem je vztrajalo.

Nesrečen zakon.

Karolina je res poročila Maršiča. Pred tremi tedni je bila svatba. Toda iz lepega fanta se je izhubil vražji mož. Maršič je koj začel nadlegovati tašta Kozloviča, naj mu izroči vse premoženje. Tašta pa je bil zadovoljen odstopiti mu le polovico pod pogojem, da Maršič prevzame tudi polovico dolga.

Skladatelj Vinko Vodopivec

je priobčil dve novi skladbi: «Prstan», za mešan zbor z baritonskim in sopranskim samosplovom, ter «Zalostna Mati», dvoglasni ženski zbor brez spremljevanja. Obe skladbi sta izšli kot priloga glasila prosvetnih društev «Naš Čolnič», ki izhaja v Gorici, Corso Verdi 37, ter stane s pevsko prilogo 10 lir letno. Ostri kritik St. Premrl piše: «Oba zhora sta vseskozi dobra, pevna in bosta našim pevskim zborom jako dobrodošla.

Kaj bi rade «Novice»?

Rade bi dokazale, da je imel «Mali list» člane Kmetijske zadruga za norca, češ, da je enkrat pisal, da ne plačati, kasneje pa da le. Kako je ta reč? Mi smo v oni žalostni zadevi dali prostora raznim dopisnikom, ki so izrekli vsak svoje mnenje. Naše stališče je bilo, da

O tej reči je bil v hiši spor. Na zadnji sejem v Sezani je poslal tašta zeta in dekle prodat kravo. Ko se je zet vrnil in dal račun, je še pristavil, naj bi se plačale obresti od celega dolga. Na sestvu je bilo dolga pri neki tržaški banki za 12.000 lir. Tašta je odvrnil, da sam plača le polovico, za drugo polovico naj se briga pa zet. To je bil zadnji prepir pred strašnim koncem.

Vsa družina mrtva.

V ponedeljek 18. t. m. zvečer povabil je Maršič svojo ženo, naj gre z njim v Pobege plesat, ker je bil tam običajni ples. Žena mu je rekla: «Grem, toda vrzi revolver proč!» On pa se je razjezil, jo tepel in strašil, dokler ni šla na pot z njim. Vendar je vzela s seboj služkinjo Marijo Pečarič. Komaj so se oddaljili, začel je on zopet prepir z ženo, tako da sta pritekla tudi stara dva za njimi v strahu, da ne bi se kaj hujšega pripetilo. Hotela sta braniti svojo hčer pred divjim zetom. Tedaj je Maršič izvlekel revolver in s štirimi strelji končal četvero življenj. S prvim strelom je ubil ženo, z drugim taščo, s tretjim je smrtno ranil tašta, ki je umrl potem v bolnišnici. S četrtim strelom je pogubil sebi telo in dušo. Služkinja je z groznem strahu bežala na slepo in se spustila v neki vodnjak. Z rokami se je obdržala nad vodo in da ni pritekla koj v bližino poljski čuvaj, ki je slišal strele, padla bi bila revica v vodo in utonila. Čuvaj jo je rešil iz smrtne nevarnosti in groze.

se mora vse poskusiti, da se odvrne breme z rame ubogega kmeta. Da se to ni zgodilo, za to nosi krivdo tista stran, kjer so «Edinost», «Novice», dr. Wilfan in dr. Slavik. Ko so ti narodni prijatelji odklonili in preprečili pomožno akcijo, je g. Šček s podpisom v «Malem listu» javil vsem članom, da ni več nobene pomoči in da treba seči v zep ter položiti «mali dar domu na oltar». Naj ljudje sami sodijo, ali je ravnal pošteno ali ne.

Za enakopravnost med narodi.

V Jugoslaviji v Vrbasu, kjer živi silno mnogo Nemcev, so otvorili obrtno razstavo. Minister Kulovec, prijatelj dr. Koroseca, je otvoril razstavo ter je govoril najprej v srbskem, potem v nemškem jeziku, da povdari enakopravnost vseh narodov. Množica je burno odobrila to ravnanje.

Kapitalizem in svet iki.

Sveti Bernard je umrl leta 1153., torej pred 771 leti. Bil je ustanovitelj ubožnega samostanskega reda. Cerkveni slikarji predstavljajo sv. Bernarda takole: moška podoba bledega obličja, z orodjem Kristusovega trpljenja v rokah in zavita v črno haljo. Sv. Bernard spada med imenitne cerkvene pisatelje. Tudi o kapitalizmu je pisal, o latifundistih, ki imajo cele dežele, ne vršijo nobenega dela, ne ročnega ne duševnega, a bogatijo s pridelki podložnikov.

Sv. Bernard piše: «Vsak stan ima dolžnosti in pravice. Treba pa je opazovati previdnost nekaterih ljudi, ki si zbirajo le dobrote, od truda in dela pa bežijo.» Nadalje piše sv. Bernard: «Kmetje se potijo; viničarji kopajo in režejo; oni pa, ki pohajajo, pa si — kadar se bliža čas sadežev — obnavljajo skednje in shrambe.» Pa še en stavek iz spisov sv. Bernarda: «Človek je rojen za delo. So pa tudi taki, ki se dela ogibljejo in ga valijo na druge.» S temi besedami je sv. Bernard zadel bistvo kapitalizma.

Nevarnost za državo.

Kakor smo že zadnji poročali, je 140 dijakov in 40 dijakin krščansko-socialističnega mišljenja sklicalo na Pečine na Tolminskem socialni tečaj. Deset izobražencev in dijakov je imelo predavati o predmetih — Delo in kapital — Nove smernice slovanskega dijaštva v Italiji — Gospodarski položaj Julijske Krajine — Verski subjektivizem — Sodobna Evropa — Poglobitev v ljudsko dušo — Obnova naše duše — Zgodovina dijaškega gibanja med Slovenci — itd. itd. Ta tridnevni tečaj se je zdel vladi zelo nevaren za obstoj države, zato ga je prepovedala. Vlada je organizirala velik aparat, da zabrani sestanek. Po Istri, na Vipavskem, v Trstu in drugod so posebni agenti in orožniki vohali in sumljivim dijakom dopovedovali, naj ne gredo na Pečine, ker da je tečaj zabranjen. Navzlic temu se dijaki teh mahinacij niso ustrašili. 180 se jih je zbralo na Pečinah, kamor je bila vlada poslala 12 orožnikov in policijskega komisarja. Zborovalci so se moralno udati sili razmer ter so se ob prepevanju narodnih pesmi razšli. Prej so odposlali primerne brzojavke radi krivice norašnjemu ministru, vsem primorskim škofom, papežu v Rimu ter poslancu Besednjaku, ki je v Rimu. S prepovedjo je vlada v mladih dijakih kajpada utrdila ljubezen do države. Nekateri dijaki so bili mnenja, da bodo k letu sklicali tak sestanek izven mej države v kaki prijateljski državi, kjer upajo da jim mirnega zborovanja ne bodo zabranjevali.

Kdo govori?

Modre «Novice» so zapisale takle stavek: «Dejstvo, da je «Mali list» izginil že iz celih okrajev naše dežele, govori dovolj zgovorno». Odkod so «Novice» to modrost pobrale? Mi vemo samo to, da je v zadnjih tednih po nekaterih postah zavladal nered in dobivamo iz raznih krajev pritožbe naročnikov, da jim list ni bil dostavljen. Čudno se nam zdi, kako da ravno «Novice» vedo povedati kar o celih okrajih in da stvar tako obračajo, kakor da so ljudje zavrnil «Mali list», ko pa vendar po njem vprašujejo. Morebiti pa vedo «Novice» še kaj več o tej skrivnostni zadevi?

Za trgovce.

Cene oglasov v «Malem listu» najdete zadaj pod rubriko «Gospodarstvo».

Matteottija so našli.

V soboto 16. avgusta je raznesel telefon po celem svetu novico, da se je našlo truplo poslanca Matteottija. Vladna poročila o tej najdbi so nakratko povzela tako-le: Par dni prej se je našel Matteottijev vrhnji jopič. Neki orožniški brigadir, po imenu Caratelli, ki je one dni imel dopust, si je mislil, da tudi grob ne more biti daleč proč. Čeprav je imel dopust, se je lotil iskanja. Šel je na lov in glej čuda: pes je izvohal grob poslanca Matteottija. Grob so že prej razgreble lisice, pes pa je grebel dalje in pokazale so se na dan kosti že skoraj popolnoma strohnelega trupla. Brigadir je kar tekkel po kapitana in dva policijska agenta. Ti so bili bliskoma na mestu in dali odkopati mrliča. Mrlič je bil zakopan v čisto plitvo jamo, plast zemlje in lubja, s katero je bil zakrit, je bila komaj kaj čez 20 centimetrov debela. Rok niso našli. Noge so bile obrnjene ob truplu nazaj. Kostje so bile seveda že vsaksebi. Jama je bila dolga 120 cm. V jami so našli trioglato pilo (límó). Kraj najdbe je gozd ob takozvani Flaminijevi cesti, 25 kilometrov od Rima na južno stran.

Kako so spoznali mrliča?

Na kraj najdbe je prispela še isti dan sodnijska komisija, ki je naredila natančen zapisnik. Mrliča so izkopali, zložili kosti lepo skupaj v rjuho, potem so ga od raznih strani fotografirali. Da je truplo res pokojnega Matteottija so baje spoznali po nekaterih zlatih zobeh. Tudi jama so fotografirali. Potem so ostanke trupla zložili v leseno rakev, ki so jo med tem pripeljali iz Rima. Rakev so nato prenesli v mrtvašnico najbližjega pokopališča v Riano, ker tako predpisuje zakon. V Riano se je pripeljala tudi še isti večer vdova pokojnega poslanca, kateri so orožniki dovolili pristop v mrtvašnico. Rekla je, da bo čula ves čas ob rakvi. Mrtvašnico in pokopališče je zastražila šuma orožnikov.

Kaj pravi časopisje.

Vse časopisje po Italiji obširno popisuje ta najnovejši dogodek. Seveda ga vsaka stran razlaga po svoje. Vladna glasila kažejo prisiljeno zadovoljnost, češ zdej je konec domnevanja, ugibanja in natolecvanja; mrlič je najden in tako je nadaljno sodnijsko postopanje proti morilecemu olajšano. Nasprotniki fašizma ne bodo mogli več v kalnem ribarstvu in hujskati ljudstva proti vladi. Ves smisel tega pisanja je nekako ta: Pazite, kaj govorite! Vpili

ste dva meseca, da hočete imeti mrliča. Zdaj ga imate. Zato bodite zdaj tihi in ne kričite več!

Vladi nasprotno časopisje pa kaže, da ne misli nehati s kričanjem in še naprej draži vladno potrpežljivost. «Il Popolo», «La Voce Repubblicana», «Il Mondo» in drugi taki tudi nad zadnjo najdbo z glavo zmajujejo in se delajo neverne Tomaže. Vprašujejo, kako da ni noben krst že poprej zaduhal mrliča iz one plitve jame. Pravijo, da lisice tudi niso prišle šele zadnji teden v gozd na letovišče. Čudijo se, da je jama prekratka, da ni bilo pri truplu rok. Vprašujejo, zakaj se je ravno par dni prej našel v oni okolici pokojnikov jopič, prej pa ne. Še to jim ni všeč, da je najprej neki orožnik na dopustu odkril ta dolgo iskani grob, ne pa da bi ga našel opozicionalec. Vidi se, da opozicija tudi sedaj, ko se je Matteotti našel, ne bo dala vladi miru.

Skrivnostni jopič.

Matteottijev jopič (jaketo) je našel pred kratkim cestar Taccheri v cestnem jarku. Vse kaže, da ta kos obleke ni ležal tam že od dneva umora. Cestar namreč ima dolžnost čistiti kanale vsak mesec vsaj enkrat. Inženirji pa nadzirajo, ali on vrši svojo dolžnost ali ne. Ako bi bili morilci vrgli jopič v kanal že ob času umora, bi bil tudi cestar to reč že zdavnaj našel. Tako je sam izjavil poročevalcu rimskega lista «Il Sereno». Dne 10. ali 11. avgusta jopiča ni bilo v kanalu. Časopisji se vprašujejo, kdo ga je tja prinesel šele par dni pred odkritjem mrliča?

Pa tista pila.

V jami pri mrliču so našli trioglato pilo. Eni so zagnali, da je bila zasajena Matteottiju v prsi. Pa to je neumnost. Morilci so bili na svoje peklenko delo boljše pripravljene. Tudi je izjavil neki orožnik, da ni bilo videti, da bi bila pila zasajena mrliču v prsi. Drugi so zagnali potem, da so «pogrebci» s pilo kopali jama, oziroma jo razširjevali. Tudi to je težko verjeti. Torej čemu je tista pila tam in kako je prišla zraven? To so skrivnosti, ki se bodo morda pojasnile pred sodnijo. Morilci se bodo zagovarjali, da niso imeli namena poslanca zaklati, ampak le odpeljati ga; ko je pa preveč brcal in grizel in kričal, jim je posla mera potrepljivosti, pa so v nagli jezi zgrabili pilo in mu jo zasadili v prsi. Tako domneva «La Voce Repubblicana» z dne 19. 8. Z najdbo mrliča tedaj se ni konec domnevanja, razlag in sumničenja. Skrivnosti se vedno bolj zapletajo kakor v kakem pretresljivem romanu.

Sporazum v Londonu.

Na konferenci v Londonu so se zadnji teden pripravili najbolj o tem, kdaj morajo Francozi zapustiti zasedeno ozemlje (Porurje). Nemci so koj po svojem prihodu v London pristali na takozvani Dawesov načrt, zahtevali so pa, da morajo Francozi takoj po podpisu zapustiti z vojsko nemška tla. Francozi pa so zahtevali odloga za eno leto. Njihova nacionalistična ošabnost ne prenese, da bi se vdali na nemško zahtevo. Vendar je Herriot dobro vedel, da bo treba Nemcem ugoditi vsaj do neke meje, zato je v zasebnem pogovoru izjavil, da bo prav kmalu dal izprazniti nemška tla, toda podpisati tega ne more zaradi nacionalistov. Nato so tudi Nemci nekoliko odjenjali in konferenca se je srečno zaključila.

Besedo imajo parlamenti.

Vsi ministri so se podali na svoja mesta, da predložijo državnim zborom novi sporazum v odobritev. Nj dvoma, da bodo parlamenti zadovoljni z delom ministrskih predsednikov, ker vse dežele hočejo priti do miru. Francoski in nemški nacionalisti bodo sicer nekoliko ropotali, vendar je pričakovati, da zmaga pamet tako v Parizu kakor v Berlinu. Med tem je francoska vlada pokazala svojo dobro voljo s tem, da je odpoklicala svoje čete iz mest Offenburger in Appenweiler. Tudi izpraznitev Dortmundu je obljubljena. Ko bodo parlamenti odobrili londonske sklepe, se bodo ministri zopet sestali, da podpišejo končno veljavno pogodbo. Tedaj bomo lahko rekli, da je bil sklenjen šele trajen mir po desetih letih od izbruha vojne.

Primorski Prosvetni dom.

Organizacije našega ljudstva napredujejo. Na gospodarskem polju dobro delujeta obe Zadrugi zvezi; v politiki sicer še nismo dosegli enotnosti v skupnih vprašanjih, ker še ni bilo mogoče ustanoviti Narodnega sveta; ko se absolutistična trma dveh oseb v Trstu prebije, pridemo do potrebnega Narodnega sveta, zakaj predstavniki Istre in Goriške so že edini. Tudi kulturne organizacije se dobro razvijajo. Največja in najbolj delavna je Prosvetna zveza v Gorici. Iz te zveze je izšla misel, naj bi se ustanovil in zgradil Prosvetni dom, in sicer v Gorici, ki je centrum naše prosvete, kakor je Trst gospodarsko središče.

Kaj bo Prosvetni dom?

Stotine izobraževalnih društev po deželi nimajo nikjer pravega zave-

tišča. Vsa njihova tajništva se nahajajo v začasno najetih sobah. V Prosvetnem domu bo velika dvorana za ljudske predstave in koncerte, v njem bo več soban in sob za sestanke in seje, v njem bo prostorna spalnica za člane podeželskih društev, ki se bodo udeleževali tečajev v mestu. Ne bo treba več na «fit», ne bo treba prositi, plačevati dragih najemnin, ker bodo imela društva in njih matica v mestu lastno hišo.

Izobraževalni tečaji.

Vsako leto se bodo vršili v Prosvetnem domu tečaji, ki se jih bodo udeleževali člani društev iz vse Primorske od Zadra do Triglava. Kakšni tečaji? Vršil se bo tečaj za voditelje in tajnike prosvetnih društev, tečaj za pevovodje, tečaj za organiste, tečaj za dramske predstave, gospodarsko-zadružni tečaj za voditelje konsumov, tečaj za narodno-obrambna vprašanja, telovadnji tečaj itd. Udeležniki tečajev bodo pravi apostoli kulture med našim ljudstvom.

Odbor, ki vodi zbiranje sredstev in priprave za ustanovitev Primorskega Prosvetnega doma, obstoji iz gospodov: Dr. Vladimir Glaser, koncipijent (sin vseučiliškega profesorja za slovenske jezike); dr. Anton Terčič, koncipijent; Josij Fegic, zadružni revizor; Anton Sfiligoj, poslovodja; David Doktorič, zadružni tajnik; Lojze Sardoč, učitelj.

Važnost Prosvetnega doma je tedaj velikanska. Vsak Slovenec bo po svojih močeh prispeval k uresničenju velikega načrta.

Osebnost.

Primorski rojak dr. Milko Kos, dosedaj uradnik licejske knjižnice v Ljubljani, je postal docent na vseučilišču v Beogradu. Mladi učenjak je sin slavnega zgodovinarja, nedavno umrlega dr. Franca Kosa. Tudi on je zgodovinar.

Petindvajsetletnica.

Dne 22. julija je praznovala svojo petindvajsetletnico slovenska Marijina družba v Trstu. Ustanovil jo je po hudih bojih l. 1899. g. Ante Štemberger. Za njim jo je vodil nekaj časa mons. Kosec, sedaj pa jo vodi že 19. leto g. Guštin. Ta družba je lep vzgled tihega in marljivega dela. Ima kakih 600 članic, svoj lastni dom in posebno cerkvico odločeno za skupne pobožnosti. Na stotine slovenskih deklet je našlo v tej družbi svet in pomoč, pa varstvo svojega poštenja. Za petindvajsetletnico želimo družbi novih uspehov pri njenem plemenitem delovanju.

PODLISTEK

Draga.

Ob južni železnici — med Orlekom in Farnetičami — nahaja se sredi pašnikov, njiv in ograd precej globoka, kotlu podobna dolina, Draga. Njena globočina meri nad 400 m.; široka je tudi približno toliko. Dolina nima nikakih izvenrednih prirodnih krasot. Svet je tu, kakor eploh na Krasu, večinoma kamenit; le nekaj njiv in ograd, ki so jih napravile pridne kmečke roke, daje temu kraju mišnejšo obliko.

Ozadje Drage tvorijo velikanske stene iz sivega apnenca. V njih gnezdi sove, čuki, zlatokljuni kosi in drobne, bojazljive penice; tudi kukavica in pa slavček, ki tako milo drobi svoj večerni slavo, se tu ne pogrša. Ostali del doline je poraščen z raznim osatom, mahom in brinjem ter pritlikavim drevjem. Zato ta prostor ni uporaben za košnjo, pač pa za pašnjo živine. Na dnu doline je majhna, zelena ravnica. V polletnem času, prihajajo v Drago tržaški izletniki, od katerih nimajo tamkajšnji posestniki nikake koristi, pač pa jo ima orliški «birt». Kdor se zanima za botaniko in prirodopisje, našel bo tam marsikaj zanimivega. Še celo konjederke in domači «mazači», bi morda do-

bili v Dragi kako zdravilno rastlino! Pravijo celo, da raste tu neka skrivnostna cvetlica in da bi bilo srečno ono dekle, ki bi jo prvo utrvalo, ker bi se gotovo poročilo tisto leto. To cvetico je baje že iskala marsikatera «orliška tetka», a do sedaj je ni še nobena našla!

Leta 1908. se je vršila v Dragi velika veselica, katero je priredilo takratno bralno in pevsko društvo «Draga» s sodelovanjem pevskega društva «Zorislava» iz Sezane. Velikastno je takrat odmevala slovenska pesem od stoletnih skal. Orliški diletantki so takrat prvič pokazali svojo umetnost; igrali so igro «Eno uro doktor».

Ne daleč od Drage na tržaškem ozemlju nahaja se znamenita «Trebenska jama». Na dnu jame, ki ima čez 300 m. globočina, je malo jezero, o katerem se ne ve, ali ima tekočo vodo, ali stoji. Pri zadnjem preiskovanju zemeljske struge škocjanske Reke, se je dognalo, da Reka ni v nikaki zvezi s Trebensko jamo, kar so prej trdili in učili učenci.

Levo od Drage, proti vzhodu, leži na nizkem holmu vsem «kofetarjem» dobro znana «orleška republika», ki šteje 47 hišnih stevilk. Od daleč je videti kakor kaka srednjeveška trdnjava. Kako je nastala orleška vasica menda ni nikjer zapisano. Ustno izročilo trdi, da je bil

tam, kjer stoji sedaj Orlek pred več stoletji velik gozd, v katerega so prišli trije oglarji in sicer Trebec, Husel in Stojkovič iz Kastva žgat oglje. Ker se jim je svet dopadel in je bil tudi pripraven za poljedelstvo, pričeli so zidati današnjo vasico Orlek. Vasica je baje dobila svoje ime po orlih, ki so gnezdili v tem gozdu. Orlečani se s tem ustnim izročilom nikakor ne strinjajo ter trde, da ni res, da so prišli njih predniki iz Kastva.

Okrog Orleka se razprostira lepo obdelano polje s sadonosnim drevjem, katero rodi skoro sleherno leto precej okusnega in zdravega sadja; najbolj okusne so orleške češnje in fige, katere nosijo orleške mamice na prodaj v bližnje tržaško mesto. Nekdaj so imeli Orlečani tudi dobro vinsko kapljico. Sedaj so pa večinoma trte usahnile; le še nekaj kmetov pridela nekoliko vina za svojo rabo. Zato pa ne vidiš po ognjiščih — kolikor jih je še ostalo — na zglavniku običajne buče kraškega terana. Tega nadomešča lonec dobrega «kofeta» s katerim postrežejo Orlečani vsakemu tujcu, ki slučajno priroma v njih mirno vasico.

Vasčani so zelo gostoljubni in prijazni. Radi so tudi veseli. Starejši ljudje so mnogo bolj verni in pobožni, kakor mladina, ki čestokrat zahaja v Trst

ter tam posnema tuje malopridne sege in navade.

Vsa «orleška republika» se deli v štiri dele, kateri se imenujejo «na Gruntu», «pri Pili», «pri Huslih» in v «Robidi». «Pri Huslih» so Orlečani sezidali l. 1914. krasno kapelico lurske Matere božje.

Prebivalcev steje vas približno 250, kateri so večinoma kmetovalci; nekaj je tudi kočarjev ali takozvanih «fučarjev». Bogati niso. V potu svojega obraza si režejo kruh iz trde kraške zemlje.

Hiše, kakor tudi druga gospodarska poslopja so jako snažna in v dobrem stanju. Večinoma so nezadolžena, kar priča, da Orlečani niso zapravljalci, ampak dobri, skrbni gospodarji.

Vas Orlek pripada zupanstvu v Sezani, tričetrt ure oddaljenem trgu. Tja vodi slaba občinska pot mimo «Koblarije», «Srebotnjaka» in «Stare griže». V Orleku imajo že več let svojo lastno šolo, prodajalno in gostilno, kamor se vaški mladeniči in moške zbirajo h kočarju kraškega terana, igrajo na krogle ali pa pretresujejo najnovejše svetovne dogodke. V tej gostilni je imelo nekdanje domače pevsko in bralno društvo «Draga» svojo čitalnico. Sedaj to društvo več ne obstoji, prav bi pa bilo, da bi se zopet obnovilo!

Pavel Šelovin.

GOSPODARSTVO

Zakon o lastnini

Svoječasno smo javili čitateljem vsebino nove postave, ki določa, da nismo več gospodarji svojih hiš in zemljišč, ampak da je gospodar prefekt in pa vojaška oblast. Ta postava je narejena in izdana samo za določene okraje v naši Julijski Krajini in pa na Tirolskem, predvsem za tiste okraje, kjer biva prebivalstvo slovanske ali pa nemške narodnosti. Rekli so, da je ta postava potrebna zato, da ima vojaštvo bolj proste roke pri napravah za državno obrambo. Vendar na meji proti Franciji ni take postave, čeprav je tudi tam obrambno delo enako potrebno kakor na meji proti Jugoslaviji, toliko bolj ker ima Francija veliko močnejšo vojsko. Nova postava je torej taka, da dela velik razloček med enim državljanom in drugim. Eni državljanji ostanejo, kakor je to sicer pri vseh kulturnih narodih v navadi, resnični gospodarji svojega nepremičnega imetja, drugim pa vsa lastninska pravica tako omejena, da izgubi vso dejansko vrednost.

Poslanci na delu.

Poslanec Besednjak je, kakor smo že poročali, vložil zelo ostro vprašanje na razne ministre, zakaj so tako postava napravili in je zahteval, da se po ukine. Nemška poslanca Tinzl in Sternbach sta vložila na Mussolinija dolgo in dobro utemeljeno spomenico, v kateri brani pravice svojih tirolskih volivcev. Pozneje so se naši in nemški poslanci skupaj zbrali v Rimu, da bi naredili še nadaljne korake. Štvar je nujna, ker po besedilu zakona imajo nove določbe veljavo že od 5. avgusta, čeprav niso izšle potrebne izvršilne naredbe. Grozi tedaj velikanska zmešnjava po sodnijah in drugih pisarnah in iz tega že sedaj gotova škoda za tiste, ki se jim mudí n. pr. za žeditovanjska pisma, za prodajo in nakup zemljišč, za izvršilo testamentov in tako dalje.

Advokati in notarji tudi protivni.

V Puli so se zbrali skupaj ondotni advokati in notarji in se posvetovali o novi prečudni postavi. Zložili so dolgo resolucijo, v kateri zahtevajo preklic te postave.

Kaj prinaša novi zakon.

V svoji resoluciji naštevajo pulski pravniki nasledke, ki jih bo imel novi zakon: 1. Nepremično premoženje v prizadetih krajih izgubi kupno in prodajno vrednost. Zato lastniki izgube tudi kredit. Kdo bo posojal denar na hišo, ki jo vojaška oblast lahko ukaže podreti? Kdo bo posodil na zemljo, ki se ne more prodati, ako tega ne dovoli prefekt? Kdo bo kupil posestvo, ki ga ne bo smel pozneje prodati ali izročiti ženi ali otrokom; saj niti testament ne bo veljal, če ga ne bo potrdil prefekt. 2. Nastale bodo neusmiljene zmešnjave, ki se že kažejo in bodo vedno bolj naraščale, vsled tega ker novi zakon določa posebno postopanje za promet z nepremičninami. 3. Zmešnjava bo velika po sodnijah, ker mora biti novi zakon vknjižen pri vseh prenosih ne samo lastninske, ampak tudi vsake služnostne in rabokupne pravice. 4. Stavbena podjetnost bo zlasti v Puli popolnoma prenehala. Kapital bo bežal od tod preč k podjetjem v druge svobodne kraje, iz onih krajev pa tudi ne bo pritekal tuj kapital v Pulo pod takimi čudnimi pogoji. «Zato pulski odvetniki in notarji v imenu vseh meščanov, pa tudi vseh Istranov, katere je zadela enaka nesreča, zahtevajo neposreden preklic omenjenega zakonskega odloka, kajti stari zakon z dne 16. maja 1900. o vojaških služnostih

zadostno varuje državne koristi, in se obračajo do političnih zastopnikov dežele, naj se odločno zavzamejo za preklic.

Tudi fašisti protestirajo.

Pulski snop je tudi zložil in poslal vladi spomenico, v kateri zahteva preklic omenjenega zakona. V svoji spomenici riše pulski fašij žalostne gospodarske razmere v Puli in okolici ter zaključuje potem dobesedno: «Sedaj pa je bil prizadjan zadnji in najtežji udarec. Vlada ne sme hoteti propasti tega mesta, ne more hoteti motenja vsakdanjega življenja, ne more hoteti samovoljnosti in težkoč, ko je pač položaj že sam na sebi tako težaven».

Protest je vložil nadalje tudi istrski deželni odbor. Upajmo, da si vlada na tolike proteste ne bo zamašila ušes, ampak ukrenila, da se neprimerni zakon ukine ali nadomesti s kakim bolj primernim.

Špekulacija z žitom in oderuštvo.

Minuli teden so dospela iz žitnih držav, to je iz Amerike, Rumunije, iz Ogrske vesti, da je žitu strahovito zrastle cena. Vzroka za porast cen pa ni bilo prav nikakega. Na Ogrskem so poskočile cene od 260 tisoč na 430 tisoč kron, dasiravno je letina dobra. V Rumuniji je cena za vagon žita poskočila od 50 tisoč na 95 tisoč lej-ov. Tudi v Ameriki, so cene poskočile. V Ameriki se opaža dejstvo, da vsako toliko cene silno poskočijo, potem pa zopet nenadno hitro padejo. Tam se vršijo namreč v bankirskih krogih boji, od katerih konca je v veliki meri odvisna žitna cena za ves svet. Torej ne množina pridelkov, ampak samopašna igra borznih spekulativ naj določa ceno žitu, ki je vsakdanji kruh večine ljudi! Špekulanti mečejo v svet plašljiva poročila, povzročajo neizrečene zmešnjave, potem pa višajo in nižajo cene po svoji volji. To vse so sadovi sedanje kapitalistične družbe. V socialistični družbi, ki bo sledila sedanji, se te vnebovpijoči škandali ne bodo dogajali. Tedaj se bo množina žita precenila, enotna cena se bo sestavila in borzni spekulanti ter izkoriščevalci veletržci bodo izginili.

O krivični odmeri davkov na zemljiške dohodke se je svoječasno govorilo tudi v rimskem senatu. Na vprašanje nekega senatorja je državni podtajnik odgovoril med drugim to: «Z ozirom na veliko delo in kratko dobo, v kateri je bilo izvršeno, ni čuda, da so se zgodile neenake ocenitve. Radi tega so dobili davčni upravitelji nalogo, naj uradno izvrše potrebne popravke sporazumno z davkoplačevalci».

Borza v Ljubljani. — V sedaj veljavnem gospodarskem redu je borza najvišje tržišče. Tam se trguje na debelo in tam se določajo cene blaga, vrednostnih papirjev in denarja samega. Ob priliki otvoritve ljubljanskega velesejma je nova jugoslovanska vlada slednjič dovolila Slovencem otvoritev tudi popolne efektne in blagovne borze. Prejšnja nacionalistična vlada je to zadevo vedno zavlačevala. Pod novo vlado so tedaj Slovenci naredili zopet korak naprej v splošnem napredku.

Za odpravo davka na vino in davka na zemljiške dohodke so začela živahno agitacijo razna kmetijska društva po Italiji. Njihova glavna zahteva je ta, naj se oba imenovana davka popolnoma odpravita s početkom leta 1925.

Semenj v Sezani 12.8.24. Prignanih je bilo 500 glav govedi; cena 5.——5.50 kg. Konj 400; cena 1000—3000 Prašičev 200; cena 150—200. Kupčija srednja.

Cene oglasov v «Malem listu».

Za 1 centimeter višine v eni koloni 4 L.

Pri 5 kratni objavi 10% popusta.

Pri 10 kratni objavi 15% popusta.

Pri 25 kratni objavi (pol leta) 20% popusta.

Pri 50 kratni objavi (celo leto) 30% popusta.

Mali oglasi 20 stotink beseda. Za večkratno objavo enak popust

Naslov: «Mali list», Trst, Via Geppa stev. 17., III.

Po čem je lira?

Dne 20. avgusta si dal ali dobil:

za 100 dinarjev — 27.50 L.

za 100 č. kron — 67.— L.

za 100 avstr. kron — 3.20 st.

za 1 dolar — 22.24 L.

za 1 funt — 101.— L.

za 100 fr. frankov 122.50 L.

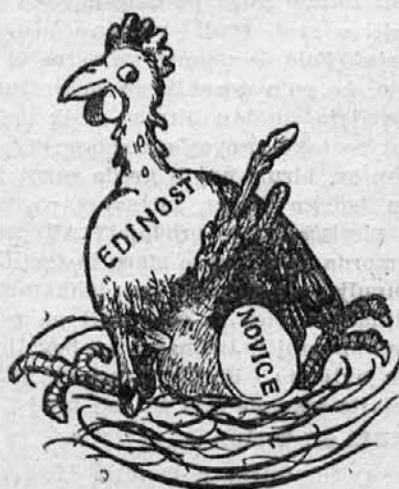
Pepo iz Koludrovice.

Ta pej se je takule zgodila. Neč ne bom jav, kdaj jen čí, zatu ke b me fenanca zgrabla. Na grenci me praša jugoslovanski fenanc, kej de jemam u žaklji, ke je nutr gibalo. Jau sm, de jemam steklega psa jen de ga nesm u Novake, kamr je an člouk, ke zna cepet pruti steklini. Fenanc se zasmeje jen dè: «Ti bom že pokazav, ti kontrabantar. Prec odpri vrečo!» Jest pej: «Na vašu komandu bom storu, ma če mi uteče, boste vi plačou». Odvežem žakelj jen fenanc se je grozovito začüdu, kadr je vidu, de je rihtik ps ven skoču. Ps je bejžou ku tavžent ludičov. Se zastope, de sm t irjov uo škodninu za psa. Fenanc je ratou kar na jenkrat frajntleh jen je jau, de vej, de jemam pravicu, ma dej nej počakam, zakaj ps je mogoče spet domou šou. Jest sem se še an cejt štrajtov, pole pej sm se dau pregovort.

Pepo nabriše carinarja.

Drügi dan sem se spet prkazau na grenci z žakljem. Fenanc, ke je vidu, kaku se u žaklji giblje, je ratou rüs od veselja, češ, zdej mu ne bo treba gor plačat. Samo tu je prašou, kadaj de se je vrnu ps damu, jest pej sem mu jau: «Kadr sm stopu u bišu, su ga najdu na ognjišči. Veseli fenanc me je pestu čez. Kadr sm pršu u Novake, sm odvezau žakelj nu prodou sem soju lepu svinju z dobrem profitam. Matilda se je na ta račun dva tedna smejala.

Neodvisna glasila.

Velika skladišča

steklenine, porcelana, zemljenega, blaga, šipra, stavbe in emailirane kuhinjske posode

Ekkluzivna zaloga za Julijsko Benečijo

Zemljenega, belega in dekoriranega posodja „Anelli“. — Zemljene kuhinjske posode „Vulcania“. — Konservnih vaz za vkuhanje sadja „Weck“.

Debiasio & Domenis - Trst

Pisarne in skladišča: Via Coroneo 13
In v prosti luki mag. št. 2 pritl. vrata 15

Zobozdravnik

dr. Lojz Kraigher

specialist za bolezni v ustih in na zobeh sprejema za vsa zobozdravniška in zobotehniška opravila v Gorici, na Travniku 20 (Piazza della Vittoria) od 9-12 in od 3-5.

Dajajte prednost

Pivu „Dormisch“

Zaloga v Sezani pri g. Ante Starč

A. DELLA SAVIA & Co.
Trst. Via Ghenga 3, telefon 10-37
edini razprodajalec vina

OPOLLO

pristnega domačega pridelka z otoka

LASTOVO, DALMACIJA

Dostavlja se brezplačno na dom v sodčkih in pletenkah.

Za preprodajalce nižane cena.

Zobozdravniški ambulatorij Zobotehnik

M. Godina

Via Genova št. 13 prvo nad.
TRST
od 9-1, od 3-7
— ob nedeljah od 10-12 —

MALI OGLASI

ČEVLJARSKA DELAVNICA ALOJZ COLJA V SEZANI. Največja izbira vsakovrstnih čevljev in sandalov za moške, ženske in otroke, kakor tudi vojaških čevljev po Lir 25.—.

BABICA, autorizirana, sprejema noseče. Zdravnik na razpolago. Govori slovensko. — Slavec, via Giulia 29.

IZURJEN TRGOVSKI POMOČNIK išče službe v mestu. Plača po dogovoru. — Naslov pri upravnistvu «Mal. lista».

LJUBLJANSKA KREDITNA BANKA PODRUŽNICA V TRSTU prodaja vstopnice za Ljubljanski velesejem po Din 50.— komad, ki dajejo pravico do vizuma po nižani cení Din 10 in 30%-ni popust na italijanskih ter 50%-ni popust na jugoslovenskih železnicah.

MEHANIČNA DELAVNICA NA OPČINAH ima v zalogi kolesa, šivalne troje ter vse v to stroko spadajoče predmete po konkurenčnih cenah. — Uljudno se priporoča: JOSIP OSTROUŠKA.

Podprefekt Nicolotti za plebiscit med Slovenci.

Ne gre za plebiscit med Slovenci, kakšno solo da hočejo, kakšno sodnijo hočejo, kateri uradni jezik da hočejo, ampak za nekaj posebnega. Na Trnovem nad Gorico sta hotela dva skrahirana in zapufana vandrova prirediti ples, da bi v priliki opasila prišla do tisočaka. Ker se je zdelo to delo občinskemu svetu gospodarsko škodljivo in tudi nemoralno, je občinski svet prepovedal tak ples. Oblastvu ni bil ta sklep všeč, ker se prefekt Nicolotti drži načela, naj oblastvo ne odloča, ampak da je treba poizvedeti za mnenje ljudstva. Župan je razglasil in vse trnovsko ljudstvo je podpisalo izjavo proti nemoralnemu plesu. Oblastvo je pa dalo prirediti drugi plebiscit: za ples so podpisali prireditelji, nekateri napredni koristolovci in šolski otroci. Podpise za ples je pobiral brigadir kraljevih karabinerjev. Župnik je kot čuvar morale odpovedal cerkveno opasilo. Plesali so prireditelji, dva para zljajrc in šolski otroci. Uspeh: 900 lir zgube. Poslance prosimo, naj poizvejo v Rimu, ali je bil oblastveno prirejeni plebiscit zares potreben.

Konec pojedine.

Bogat meščan v Galcu na Rumunskem, po imenu Florescu, je bil ogrizen od steklega psa. Rano si je izpral in obvezal, ni pa mislil, da bi utegnilo biti kaj hujšega. Niti k zdravniku se ni podal. Kmalu nato je povabil prijatelje

na veliko pojedino. Vse je bilo veselo in dobre volje ob bogato naloženi mizi. Ko so bili že pri kraju, so se začele napitnice. Florescu se je dvignil in govoril napitnico svojim gostom. Toda govor se mu je vedno bolj mesal in jezik vedno huje zapletal. Gostje so se preplasi gledali misleč, da se mu je morda omračil um. Medtem pa je njegovo blebetanje nenadoma preskočilo v pasji lajež. Vse je bežalo od mize na vrat na nos. Gospodar pa za njimi! Začel jih je grizti kakor pes. Ko so gostje bežali čez vrt, sta planila nanje še dva resnična psa čuvaja, ki sta slišala gospodarjev lajež in se razbesnela. V strašni zmesnjavi je več ženskih omedlelo od strahu. Medtem so služabniki s težavo ukrotili in zvezali steklega gospodarja.

Na vrt so prihiteli od zunaj stražniki, ki so ustrelili oba psa čuvaja. Oklane goste so naložili na dva avtomobila in jih peljali v bolnišnico, od tam pa v Pašterjev zavod v Bukarešt. Gospod Florescu pa je par dni zatem umrl po strašnih mučah.

NAŠA POSTA.

I. B. Gorica. Vaš članek je nekoliko preoster za sedanje svobodne čase. Pa o čem drugem!

«Vaščan» je vsak, na dopis pa treba, da se podpiše s pravim imenom. Uredništvo ne izda nobenega dopisnika, ako noče sam, da se natisne njegovo ime.

Iz Tomaja pričbujemo sele danes, ker je za zadnjo številko prepozno dospelo.

Kaj nam z dežele pišejo

Iz PREBENEGA.

V soboto, 16. avgusta, smo spremili k zadnjemu počitku nadebudnega mladeniča, Antona Rapotec. Pohajal je bivšo hrvatsko gimnazijo v Pazinu, kjer je bil med prvimi dijaki. Ko je med vojsko dovršil šole, je sprejel službo občinskega blagajnika v Dolini, ki jo je vestno opravljal. Pozneje je postal knjigovodja tovarne Žnideršič v Ilirski Bistrici. A lani se ga je lotila kruta bolezen, ki ga je vrgla na bolniško posteljo in mu slednjič skopala prezgodnji grob. Pokojni se je bavil v prostih urah z učenjem tujih jezikov; a navzlic svoji izobraženosti je ostal veren katoličan in se svojega verskega prepričanja ni sramoval. Obilna udeležba pri pogrebu je pričala, kako je bil pokojni pri vseh priljubljen; godba mu je vso dolgo pot sviral pretresljive žalostinke, pevci so mu peli nagrobnice, a g. Pangerc se je v ganljivih besedah poslovil od njega.

Tako pada list za listom raz slovansko drevò ubogega istrskega ljudstva, ki bolj in bolj izgublja svoje voditelje... Užaloščeni družini naše sožalje, a Tebi, dragi Anton, večni odpočitek v božjem naročju!

Z OPCIN.

Kraševka je preljala v Trst sodček vina. Nekaj minut pred peto uro je prišla do carinske meje. Hotela je plačati takso, pa so rekli dacarji, da ni še njihova ura, če pa hoče opraviti prej, naj plača 10 lir za njihov posebni trud. Žena je seveda raje počakala pred vratmi tržaškega raja do rečene ure. Mi bi hoteli vedeti, ali sploh smejo mitničarji koga spustiti pred določeno uro in če imajo pravico zahtevati za to posebno nagrado.

TOMAJ.

Občni zbor tomajske posojilnice in hranilnice je bil sklican najprej na 27. julija. Ker je bilo tedaj premalo navzočih, se je prenesel na 10. avgusta. V nekem tržaškem listu čitamo v dopisu iz Tomaja: «Kljub razglasom in vabilom na dom je bila udeležba nezadostna. Vidi se, da se naši ljudje za take reči le premalo zanimajo in pripisujejo drugim vse nerednosti in nepravilnosti, ki bi jih morali sebi pripisovati.» — Ker je dotični dopisnik gotovo iz posojilničnega

vodstva, mu povemo mi, da ljudje že pravilno pripisujejo krivdo vodilnim možem. Sami so le toliko krivi, da so premalo izobraženi in imajo premalo poguma, da bi na občnih zborih napravili red. — Na občnem zboru 10. avgusta sta si bila v nasprotju dva magnata. Za predsednika je nekdo predlagal Vrana. Dvignilo se je kakih 20 rok. Tedaj je Grbec zahteval tajno glasovanje po listkih. Vran pa je vstal in izjavil: «Jaz sem predsednik.» V tem pomembnem trenutku niso navzoči člani vedeli, kaj storiti — pomanjkanje izobrazbe!

PODGRAD.

Pri nas bomo letos praznovali pomembno tridesetletnico. V avgustu l. 1894. so se vršila prva posvetovanja za ustanovitev posojilnice in hranilnice v Podgradu. V novembru je bila že ustanovljena in vpisana v združni register. Duša tega težavnega začetka je bil blagopokojni hrušiški dekan mons. Anton Rogoč. Z njim je prijateljsko sodeloval župan in deželni poslanec Slavoj Jenko, ki ga tudi že davno zemlja krije. Od mož, ki so sodelovali, naj omenimo Ant. Štembergerja, dr. Antona Požarja, pok. dr. Šebesta itd. Podgradska posojilnica je tako eden najstarejših domačih denarnih zavodov, ki ima za sabo že lepo zgodovino in tudi uspehe. Za tridesetletnico bomo tudi nekoliko popravili in osnažili naš «Narodni dom».

Iz HRUŠICE.

V septembru bo pri nas sv. birma. Vesele se je kajpada otroci najbolj, pa tudi odrasli želimo zopet po dolgem času pozdraviti v svoji sredi višjega dušnega pastirja. Zelo je pa nas pametne ljudi užalilo, ko smo doznali, da neki trapezi pripravljajo za dan birme velik ples. Ali ni že tako preveč razuzdanosti? In na dan sv. birme naj li gredo razni botri in botrice plesat, birmanci pa tam okoli plesišča zijala prodajat? Ali pride škof morda zato v našo staro in častljivo župnijo, da privabi več lahkomišelnih ljudi na ples in greh? ali pa zato, da nas opomni k treznemu in bogoljubnemu življenju? Fantje hrušiški, nikar ne delajte sramote sebi in celi fari!

Sv. KRIŽ pri Trstu.

Tukaj je umrla v nedeljo 17. t. m. Antonija Sulčič roj. Košuta v 30. letu starosti. Bila je svoječasno prednica

dekliške Marijine družbe; pred 4 leti se je poročila; kmalu ji je umrl mož in oba dva otročička. Vsled požrtvovalne strežbe pri bolezni moža se je tudi ona navzela jetike in je po 7 mesečnih hudih mukah izdihnila svojo blago dušo. Ker je bila vsestransko vzorna žena, so jo vsi ljubili in globoko spoštovali. Njen pogreb je bil sijajna proslava njenih čednosti. V znak spoštovanja so prostovoljno prišli na pogreb tuji sosednji duhovniki. Pevci in pevke so krasno peli na domu, v cerkvi in na grobu pod vodstvom g. Čermelja. Župnik je govoril pokojni Tončki v slovo ganljive besede, ki so globoko segale v srca pogrebcev. Njeno življenje je tako zanimivo, da je vredno posebnega popisa.

Knjigarna in papirnica J. ŠTOKA - TRST Via Milano 37

se priporoča sl. občinstvu v mestu in na deželi, župnim, občinskim in šolskim urdom, pisarnam, obrtnikom, trgovcem in zasebnikom.

— Lastna knjigovoznica. — Založba Vedeža, Kleinmayerjeve ital.-slov. slovnice, slov.-italijanskega in ital.-slovenskega slovarja. — Ima v zalogi vse najnovjše slov. knjige.

Stab. Tip. S. Spazzal, via Commerciale 8.

POZOR!

POZOR!

Slavnemu občinstvu priporočam svojo bogato zalogo kuriva: oglja, drvi in petroleja

TRST - Via del Bosco št. 10 - TRST

CENE ZMERNE.

KAREL BABIČ, lastnik.

NAŠA ZAVAROVALNICA

„L' UNION“

ustanovljena 1828

je največji svetovni zavarovalni zavod

AUGUST RAVNIK gen. zastopnik

GORICA - Corso Vittorio Emanuele III, 28 - GORICA

Čevljarnica FORCESSIN

Je najboljša zaloga z dobrim blagom.

Trst via Cappin 5 pri Sv. Jakobu Trst

Plesi, plesi, črni kos!
Kako bom plesal, ker sem bos?
Pojdi po čevlje do Forcessina.
Nobeden v Trstu tako finih nima.
Se jutri do njega poletim.
Poceni in dobro pri njem doblim

Čevljarnica FORCESSIN

Zobotehnični ambulatorij

TRST, Via Settefontane št. 6, I nad.

odprt vsak dan od 9.—13. in od 15.—19. Izvršujejo se hitro in točno vsa dela z zlatom kakor tudi zobnice s kavčukom.

Slovcem 20% popusta. - Delo zajamčeno

EGIDIJ SCHIFFLIN, koncesijonirani zobotehnik.

Poprave Spopolnitve

Andrej Purič

Kovaški mojster

TRST

Via Medla št. 6

Izvršuje

Vsakovrstna stavbena dela. - Zelezne

ograje in omrežja - Takojšnja Izvršitev.

Štedilniki vseh vrst. Izdeluje tudi

zelezne rolettes.